03 FEBRUARIE

SLUJBA SF.DREPT SIMEON

MINEIUL-GR

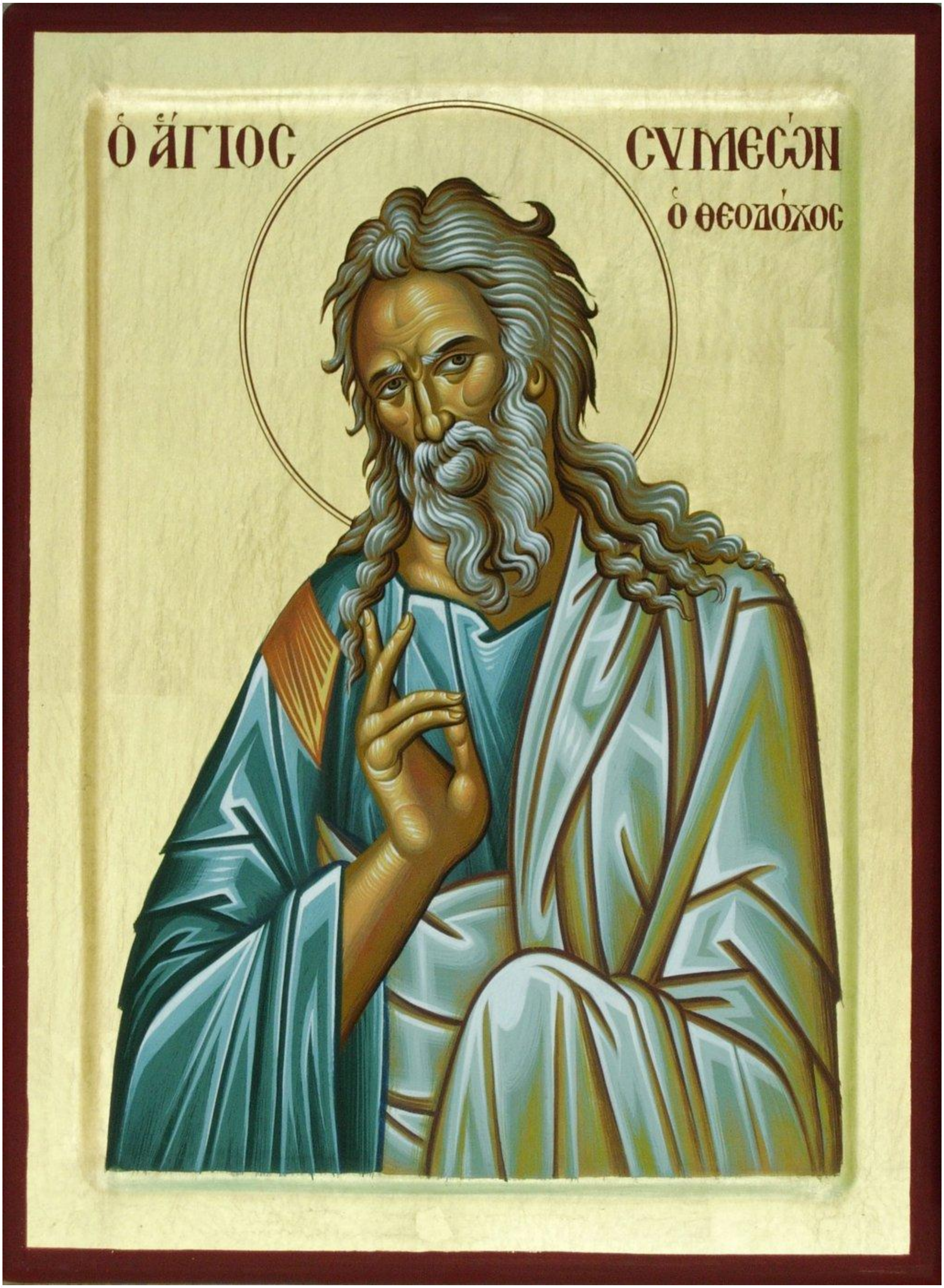
Ο ΑΓΙΟC
CVΜΕΩΝ
Ο ΘΕΟΔΟΧΟC

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ Γ
ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ ΘΕΟΔΟΧΟΣ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τό· *Μακάριος ἀνήρ.* Εἰς δὲ τό· *Κύριε ἐκέκραξα,* ἱστῶμεν στίχους στ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ' τῆς ἑορτῆς. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Ὁ Ποιητὴς τῶν ἁπάντων, καὶ Λυτρωτὴς ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ ναῷ προσηνέχθη· ὅθεν ὁ Πρεσβύτης τοῦτον λαβών, μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν σου Ἀγαθέ, ἐν εἰρήνῃ ὡς ηὐδόκησας.

Ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, ἐκ τῆς Παρθένου λαβών, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα Σωτῆρα· Εἶδον, ἀνεβόα, τὸν φωτισμόν, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα, νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Ἀγαθέ, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε.

Τὸν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγκάλαις Σωτῆρα, χαίρων ἀνεβόα· Εἶδον τὸ φῶς τῶν Ἐθνῶν καὶ τὴν δόξαν τοῦ

Ἰσραήλ, νῦν ἀπολύεις, ὡς εἴρηκας ὁ Θεός, ἐκ τῶν τῇδε τῇ κελεύσει σου.

Καὶ γ᾽ Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων. Ἦχος δ' Ἔδωκας σημείωσιν.

Δίκαιος καὶ τέλειος, καὶ κατὰ πάντα ἀοίδιμος, χρηματίζων θεόπνευστε, Θεὸν μόνον τέλειον, είς τὸ δικαιῶσαι, τὸν κόσμον ἐλθόντα, καθυπεδέξω ταῖς χερσί, σωματωθέντα καὶ ἀπολέλυσαι, τοῦ σώματος βοῶν αὐτῷ· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ἐν εἰρήνῃ φιλάνθρωπε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Νεάζων τῷ πνεύματι, προβεβηκὼς δὲ τῷ σώματι, Συμεὼν κεχρημάτισαι, μὴ ὄψεσθαι θάνατον, ἕως ἴδῃς βρέφος, νέον τὸν προόντα, πρὸ τῶν αἰώνων Ποιητήν, Θεὸν τόν ὅλων σάρκα πτωχεύσαντα, ἰδὼν δὲ ἀνεσκίρτησας, καὶ τῆς σαρκὸς λύσιν ᾔτησας, πρὸς τὰ θεῖα σκηνώματα, μεταβὰς ἀγαλλόμενος.

Ἄννα ἡ θεόπνευστος, καὶ Συμεὼν ὁ πανόλβιος, προφητείᾳ λαμπόμενοι, ἐν νόμῳ τε ἄμεμπτοι, ἀποδεδειγμένοι, τὸν νόμου Δοτῆρα, βρέφος ὁφθέντα καθ' ἡμᾶς, ἰδόντες τοῦτον νῦν προσεκύνησαν, αὐτῶν τὴν Μνήμην σήμερον, περιχαρῶς ἑορτάσωμεν, κατὰ χρέος δοξάζοντες, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ἐν τῷ Νόμῳ Κυρίου, ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐμμελετῶν, μακάριος ὄντως γεγένησαι, καὶ ἐν πράξεσιν ἐνθέοις ἐνδιαμένων, σκεῦος δεκτικὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀπεφάνθης· ὅθεν παρὰ Θεοῦ

χρηματισθείς, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ τὸν Χριστὸν θεάση. Τοῦτον οὖν ἐν ἀγκάλαις σου γηραιαῖς ὑποδεξάμενος, καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ ἐσόμενα Πνεύματι Ἁγίῳ θεοφορηθείς, προμηνύσας, κατὰ τὸν σὸν χρηματισμόν, τὸ τοῦ βίου πέρας ἐδέξω Συμεὼν παμμακάριστε. Διὸ νῦν οἱ πιστοῖ μακαρίζομεν συμφώνως, σὲ τὸν ὄντως μακάριο, τὸν ἀξιωθέντα βλέψαι, καὶ ἐναγκαλίσαι, Θεὸν σωματούμενον, ὅπως ἀπεργάσης καὶ ἡμᾶς μακαρίους, τοὺς πρὶν ἀθλίους χρηματίζοντας, ἀδιαλείπτως πρεσβεύων πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Σήμερον Συμεὼν ὁ πρεσβύτης, ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχεται, χαίρων τῷ πνεύματι τὸν Νομοδότην Μωσέως, καὶ πληρωτὴν τοῦ νόμου, ἀγκάλαις εἰσδέξασθαι· ἐκεῖνος μέν, διὰ γνόφου καὶ φωνῆς ἀμυδρᾶς, θεόπτης ἠξίωτο, καὶ κεκαλυμμένῳ προσώπῳ τῶν Ἑβραίων τὰς ἀπίστους καρδίας διήλεγξεν, οὗτος δέ, τὸν προαιώνιον Λόγον τοῦ Πατρός, σωματωθέντα ἐβάστασε, καὶ τῶν Ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὸ φῶς, τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν. Καὶ Ἄννα Προφῆτις ἀναδείκνυται, τὸν Σωτῆρα λυτρωτὴν τοῦ Ἰσραὴλ κηρύττουσα. Αὐτῷ βοήσωμεν. Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 12, 51 & 13, 2 καὶ ἐκλογὴ)

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ᾗ ἐξήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων· ἁγίασόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενές, διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς, Ἰσραήλ. Εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν· Μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ᾗ ἐξήλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεῦθεν. Καὶ φυλάξασθε τὸν νόμον αὐτοῦ. Καὶ ἔσται, ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ ἀφοριεῖς πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικά τῷ Κυρίῳ. Ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε μετὰ ταῦτα ὁ υἱός σου λέγων· Τὶ τοῦτο; καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· Ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Ἡνίκα δὲ ἐσκλήρυνε Φαραὼ τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν· διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ Κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικά, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλευτον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου, ὅτι οὕτως ἔφη Κύριος ὁ παντοκράτωρ. Ὅτι τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώσεις ἐμοί. Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν τέξῃ παιδίον ἄρσεν, τῇ ἡμέρᾳ τῇὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ. Καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ

Θεοῦ πρὸς τὸν ἱερέα, ἕως πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς καθάρσεως. Καὶ μετὰ ταῦτα προσοίσει τῷ Κυρίῳ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὁλοκαύτωμα, καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς, ἢ Τρυγόνος, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου πρὸς τὸν Ἱερέα· ἢ ἀντὶ τούτων, προσοίσει ἔναντι Κυρίου δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, ἢ δύο τρυγόνας. Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ Ἱερεύς· ὅτι ἀπόδομα ἀποδεδομένοι οὗτοί μοι εἰσιν ἐκ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ εἴληφα αὐτούς, καὶ ἡγίασα αὐτούς ἐμοί, ἀντὶ τῶν πρωτοτόκων τῶν Αἰγυπτίων, ᾗ ἡμέρα ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, εἶπεν ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 6, 1-12)

Ἐγένετο τοῦ ἔτους, οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ Βασιλεύς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου, καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σεραφίμ εἱστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ καὶ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί, καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατεκάλυπτον τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ κατεκάλυπτον τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο. Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἔλεγον· "Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ". Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη καπνοῦ. Καὶ εἶπον. Ὦ τάλας ἐγώ! (ὅτι κατανένυγμαι) ὅτι ἄνθρωπος ὤν, καὶ ἀκάθαρτα χείλη

ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χείλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ, καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σαβαὼθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἓν τῶν Σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἥψατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπεν· Ἰδού, ἥψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ. Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου λέγοντος· Τίνα ἀποστείλω; καὶ τὶς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον; καὶ εἶπον· Ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι, ἀπόστειλόν με. Καὶ εἶπε· Πορεύθητι, καὶ εἰπὲ τῷ λαῷ τούτῳ· Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσί βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μὴ ποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς· Καὶ εἶπα· Ἕως πότε, Κύριε; καὶ εἶπεν, Ἕως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος. Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 19, 1-6, 12, 16, 19-21)

Ἰδοὺ Κύριος καθήσεται ἐπὶ νεφέλης κούφης, καὶ ἥξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα

Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἡττηθήσεται ἐν αὐτοῖς. Καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας κυρίων σκληρῶν, τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ. Καὶ πίονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὁ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει καὶ ξηρανθήσεται. Τάδε λέγει Κύριος· Ποῦ εἰσι νῦν οἱ σοφοί σου; καὶ ἀναγγειλάτωσάν σοι, καὶ εἰπάτωσαν· Τὶ βεβούλευται Κύριος Σαβαὼθ ἐπ' Αἴγυπτον τῇ ἡμέρα ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι ὡς γυναῖκες, ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου Σαβαώθ, ἣν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς. Καὶ ἔσται θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων, καὶ στήλη πρὸς τὸ ὅριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου, ὅτι κεκράξονται πρὸς Κύριον, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπον, ὃς σώσει αὐτούς. Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιήσουσι θυσίαν καὶ δῶρον, καὶ εὔξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀποδώσουσι.

Λιτή. Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α΄.

Σήμερον ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ, ἐν Σινᾷ νόμον ἐπιδούς, τοῖς νομικοῖς ὑποκύπτει θεσμοῖς, δι' ἡμᾶς εὔσπλαγχνος γεγονώς. Νῦν ὁ καθαρὸς Θεός, ὡς παιδίον ἅγιον, μήτραν διανοίξαν ἁγνήν, ἑαυτῷ ὡς

Θεὸς συγκομίζεται, τῆς τοῦ νόμου κατάρας ἐλευθερῶν, καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Μέγα σοι Πρεσβύτα τὸ ἐγκώμιον, καὶ πολύς σου ὁ θεῖος πλοῦτος, ποικίλα σου τὰ κατορθώματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. Δίκαιος γὰρ καὶ εὐλαβὴς μεμαρτύρησαι, καὶ παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ προσεδέχου, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐπὶ σέ, χρηματίζον σε μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἂν ἴδῃς Χριστὸν Κυρίου. Ὃν καὶ ἠξιώθης ἰδεῖν, καὶ ἀγκαλίσασθαι τεσσαρακονθήμερον νήπιον, Συμεὼν παμμακάριστε, τοῦτον οὖν ἱκέτευε, σωθῆναι τοὺς πίστει εὐφημοῦντάς.

Ἦχος β΄.

Τὰ τῆς μακαρίας σου ψυχῆς αὐχήματα, καὶ τὴν ἄνωθεν εὔκλειαν, καὶ τὸ προφητικόν σου ἀξίωμα, τίς ἄν, ἀξίως διηγήσεται, Συμεὼν παναοίδιμε; Σὺ γὰρ ἔτι κατ' ἐξαίρετον δώρημα ἐπλούτισας, μακρότητος ἡμερῶν ἐμπλησθῆναι, καὶ θεάσασθαι τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, τοῦ Θεοῦ τὸ σωτήριον· ὃ πολλοὶ Προφῆται καὶ Βασιλεῖς, ἐπεθύμησαν ἰδεῖν, καὶ οὐκ εἶδον · ἐντεῦθεν καὶ τὸ τῆς λειτουργίας ὑπέρτιμον, τό γε τελευταῖον ὄντα, τῶν τῆς Παλαιᾶς Δικαίων, πρῶτον ἀποδειχθῆναι τῶν τῆς Νέας Ἁγίων, καὶ Ἀποστόλων γενέσθαι Χριστοῦ, καὶ πρόδρομον διὰ θανάτου, καὶ κηρῦξαι τοῖς ἀπ' αἰῶνος πιστοῖς τῶν ἐλπιζομένων τὴν ἔκβασιν, καὶ τοῦ Σωτῆρος Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ΄.

Ἄνθρωπος τὴν φύσιν, ὑπῆρχες ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἄγγελος τὴν ἀξίαν, ἄνθρωπος ἀληθινός, εὐθὺς καὶ τέλειος, ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ὡς ὁ Νῶε Ἀβραάμ τε καὶ Ἰώβ, οἱ πρὸς Θεοῦ μαρτυρούμενοι. Ἄνθρωπον ἐν πραότητι καὶ σοφίᾳ σεμνυνόμενος, Συμεὼν ἐκέκλησο, καὶ τὴν πρᾶξιν ἡ κλῆσις ἐκήρυττε, ὑπακοὴν τὴν διὰ βίου παντὸς ἐπισημαίνουσα, δίκαιος ὢν καὶ εὐλαβής, καὶ πᾶσαν μετιὼν ἀρετήν, προσεδέχεσο δὲ καὶ τὴν τοῦ Ἰσραὴλ παράκλησιν· ὑπὲρ ὅλου τοῦ ἔθνους εὐχὰς ἀναπέμπων τῷ Θεῷ, καὶ βοῶν συνεχῶς μετὰ τοῦ θεοπάτορος Δαβίδ· ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ Σωτηρίου Κύριε φιλάνθρωπε.

Ἦχος δ΄.

Συμεὼν Θεοδόχε πανεύφημε, ὁ πολυχρόνιος πρεσβύτης, καὶ πλήρης μὲν ἡμερῶν, πλήρης δὲ ἀρετῆς καὶ χαρισμάτων, ὁ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὴν ψυχὴν φωτιζόμενος, καὶ τὸ σῶμα στηριζόμενος, εἰσῆλθες εἰς τὸ τοῦ Θεοῦ τέμενος· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ θεάνθρωπον παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ Νόμου περὶ αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς σὺ δεξάμενος εἰς τὰς ἀγκάλας σου αὐτόν, καὶ εὐλογήσας τὸν Θεόν, ἐν κατανύξει καὶ χαρᾷ ἐβόησας· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν Σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά Σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν Σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Ὢ τῶν ἐνθέων μεγαλείων τῆς μεγίστης σου ἐναρέτου πολιτείας! ὢ τῆς ὑπερβαλούσης σου εὐλαβείας καὶ καθαρότητος, Συμεὼν θεοφόρε τρισόλβιε· ἃ γὰρ κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, ἐπιθυμοῦσιν Ἄγγελοι παρακύψαι, οὐ μόνον παρέκυψας, ἀλλὰ καθαρῶς ἐμβατεῦσαι, καὶ ταῦτα ψηλαφῆσαι, καὶ ἀκραιφνῶς μυηθῆναι ἠξίωσαι· ὅθεν καὶ τὸ πολὺ τῆς πρὸς Θεόν σου παῤῥησίας, ὁ μέγιστος ἐν Ἱεράρχαις θεῖος Νικόλαος ἀνεκήρυξε, καὶ τοῦ Ἀθωνίτου Ὁσίου Πέτρου, ἡ ἐκ φυλακῆς ἀπαλλαγὴ ἐβεβαίωσε. Μέγιστος οὖν ἐν τοῖς Ἁγίοις ὑπάρχεις, καὶ μεγίστην κέκτησαι τὴν παῤῥησίαν πρὸς Θεόν, Ὃν ἀεὶ ἱκέτευε, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφάς, καθως εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν αὐταῖς γὰρ εὑρίσκομεν αὐτόν, τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθηνούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεὼν βασταχθέντα, οὐ δοκήσει οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ τῷ κόσμῳ φανέντα, πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ πρὸ αἰώνων Θεός, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ἡ τῶν Δικαίων κρηπίς, τῶν ἀρετῶν τὸ ἱερὸν καταγώγιον, ἡ στάθμη τῆς εὐλαβείας, ὁ παρ' ὀλίγον ἐν γῇ, τοῖς Ἀγγέλοις μάκαρ ἁμιλλόμενος· ἐνθέοις σου πράξεσι, καὶ καλοῖς προτερήμασιν, ὁ τῶν μελλόντων,

τὰς ἐκβάσεις θεώμενος, ψυχῆς ὄμμασι, καθαραῖς σου πανεύφημε· ὅθεν καὶ προσδεχόμενος, ἰδεῖν σωματούμενον, τὸν Ποιητὴν τῶν ἁπάντων, ὦ Συμεὼν παμμακάριστε, Αὐτὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. *Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ σωτήριόν σου.*

Χαίροις, ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ εὐλαβὴς πνευματοφόρος καὶ δίκαιος, ὁ πλήθει τῶν ἀρετῶν σου, χαρίτων θείων πλουτῶν, Συμεὼν παμμάκαρ κατηξίωσαι· καὶ γὰρ τὸ σωτήριον, τοῦ Θεοῦ ὅπερ ἤλπιζον, ἰδεῖν Προφῆται, Βασιλεῖς τε καὶ Δίκαιοι, σὺ ἑώρακας, καὶ χερσί σου ἐβάστασας· ὅθεν Θεὸν εὐλόγησας, καὶ χαίρων ἐβόησας· Δέσποτα νῦν ἀπολύεις, καθὼς προεῖπας τὸν δοῦλόν Σου, ἐκ τοῦδε τοῦ βίου, ὅτι τὸ σωτήριόν Σου εἶδον φιλάνθρωπε.

Στίχ. *Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.*

Χαίροις, τῶν ἱερῶν Προφητῶν, καὶ Προπατόρων καὶ Δικαίων ἀγλάϊσμα, ἡ στάθμη τῶν σχολαζόντων, εἰς τὸν Θεὸν καὶ σεπτόν, ἀρετῶν παντοίων ἐνδιαίτημα· ἀνὴρ ὁ μακάριος, τὸν Θεὸν ὁ φοβούμενος, ὁ ἐν τῷ Νόμῳ, μελετήσας τοῦ Πνεύματος, καὶ τὰ ὄμματα, φωτισθεὶς τῆς καρδίας σου· ὅθεν καὶ τὴν πανάχραντον, Μητέρα τοῦ Κτίσαντος, ἐπευλογῶν σὺ προεῖπας, αὐτῆς τὴν θλῖψιν τὴν μέλλουσαν, Συμεὼν παμμάκαρ, μεθ’ ἧς ἡμῖν πᾶσι Θεὸν ἱλέωσαι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Τὸν ἐπὶ γῆς ἰσάγγελον, καὶ πνευματέμφορον βίον σου, καὶ τὴν παρὰ Θεοῦ δοθεῖσάν σοι θεοδόχον ἀξίαν, ἀναπολοῦντες οἱ πιστοί, ἐπαξίως ἐκπληττόμεθα, Συμεὼν παναοίδιμε· ὅθεν χαρμονικῶς σήμερον, τὴν μνήμην σου ἑορτάζοντες, εὐσεβοφρόνως σὲ γεραίροντες, ἐξαιτούμενοι πρεσβεύειν ἀπαύστως πρὸν Κύριον, Ὃν ἐν τῷ Ἱερῷ ἑώρακας, σεσαρκωμένον ὡς νήπιον, καὶ ἐν ἀγκάλαις σου ἐβάσταξας, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ημῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς, τὴν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ' ἅρματος Χερουβίμ, ἀνακλιθῆναι εὐδοκήσας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἀνακαλούμενος ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ὑπέρθεον Λόγον σάρκα γενόμενον, ἐνηγκαλίσω ὡς βρέφος ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, Θεοδόχε Συμεὼν Πρεσβῦτα ἔνδοξε· ὅθεν καὶ Ἄννα ἡ σεπτή, ἀνθομολόγησιν Αὐτῷ, προσήγαγεν ὡς Προφῆτις· ὅθεν ὑμᾶς εὐφημοῦμεν, οἷα Χριστοῦ θείους θεράποντας.

Δόξα. Ἕτερον. Τοῦ Ἁγίου Συμεών. Ἦχος α΄.

Χαίρων ἀγκάλαις ἐδεξω, γηραλέαις σου μάκαρ, σαρκὶ νηπιάσαντα, τὸν Κύριον ἐξ ἁγνῆς παρθένου καὶ λύσιν ἐζήτησας, τοῦ βίου τοῦ προσκαίρου· διὸ καὶ

μεταβὰς ἀγαλλόμενος, σκηνὰς πρὸς τὰς αἰωνίους, Συμεὼν Θεοδόχε πανεύφημε, πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος α'.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβῦτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Ἐν Ἱερουσαλήμ, παροικῶν ὦ Πρεσβύτα, καὶ ὅλως προσδοκῶν, Μυστηρίου τὴν θέαν, ἰδεῖν κατηξίωσαι, καὶ ἐδέξω ἀγκάλαις σου, τὸν ὡς νήπιον, ἐν τῷ Ναῷ εἰσαχθέντα, Χριστὸν σήμερον, Ὃν μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρί, ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὢν ἀπερίγραπτος, ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Μετὰ τὴν β’ Στιχολογίαν. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σαρκὶ νηπιάσαντα ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, χερσὶ γηραλέαις σου ἀγκαλισθεὶς Συμεών, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου, τὴν ἀπόφασιν δόξῃ, εἴληφας τῶν θαυμάτων, τὴν ἀένναον χάριν· διό σε ἀξιοχρέως πάντες γεραίρομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Χορὸς Ἀγγελικός, ἐκπληττέσθω τὸ θαῦμα, βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακράξωμεν ὕμνον, ὁρῶντες τὴν ἄφατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, γηραλέαι νῦν, ἐναγκαλίζονται χεῖρες, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θεοδόχε Συμεών, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν; τὸν ὡς βρέφος τῷ Ναῷ, συνεισερχόμενον Θεόν, τὸν βροτωθέντα δι’ οἶκτον φιλανθρωπίας· οὗτος ὃν ἐγώ, φησὶ προσδέχομαι, τέλιος ἐστὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, καὶ οὗτος κεῖται πολλῶν τε εἰς πτῶσιν, ἐν Ἰσραὴλ καὶ Ἀνάστασιν, καὶ εἰς σημεῖον οὗτος ὑπάρχει, ἀληθῶς τὸ ἀντιλεγόμενον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης τὰ εἰθισμένα πληρῶν, ὁ Ποιητὴς καὶ Δεσπότης καὶ ὁ τοῦ νόμου δοτήρ, καὶ ἀγκάλαις Συμεὼν εὐδοκίᾳ τῇ σῇ, βασταχθῆναι ἐν σαρκί, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, καὶ πᾶσαν κτίσιν

συνέχων, ἠνέσχου μόνε Οἰκτίρμον, τὸ φῶς πᾶσιν ἀποκαλύψας ἡμῖν.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον: *Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ σωτήριόν σου.*

Στίχ. *Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.*

Εὐαγγέλιον, τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: *Ταῖς τοῦ Θεοδόχου...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον. Ἦχος β΄. Στ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Τὸν Κτίστην οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, Συμεὼν τρισόλβιε· διὸ καὶ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔλεγες· Νῦν ἠλευθέρωμαι, εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Εἶτα οἱ Κανόνες· τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου δύο.

Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Χριστὸν γεγηθὼς Πρέσβυς ἀγκαλίζεται.* Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ

Ὠδὴ α' Ἦχος γ' Ὁ Εἱρμός

«Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Ῥανάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι· Ἥλιος ἐν νεφέλῃ γὰρ κούφῃ, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκηράτοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἰσχύσατε χεῖρες Συμεών, τῷ γήρᾳ ἀνειμέναι, καὶ κνῆμαι παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου, αὐθυβόλως κινεῖσθε Χριστοῦ πρὸς ὑπαντήν. Χορείαν σὺν Ἀσωμάτοις στήσαντες, ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Συνέσει ταθέντες οὐρανοὶ εὐφράνθητε, ἀγάλλου δὲ ἡ γῆ· ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ τεχνίτης φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, νήπιος ὁ πρὸ πάντων· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὁ α’ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Δέχου τὸν ὕμνον Συμεὼν Θεοδόχε. Ἰωσήφ.*

ᾨδὴ α' Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Δικαίων σκηνώμασι, περιχαρῶς αὐλιζόμενος, τὸν δίκαιον Κύριον, Συμεὼν δίκαιε, τοὺς τὴν θείαν σου, τελοῦντας δικαιῶσαι, μετάστασιν αἴτησαι, μακαριώτατε.

Ἐν νόμῳ γενόμενος, Ἱερουργὸς Ἱερώτατε, ὃν νόμος ἐκήρυξε, βρέφος τεθέασαι, καὶ τῆς φύσεως, τῷ νόμῳ Θεοδόχε, θανὼν πρὸς ἀθάνατον, χαίρων μετέβης ζωήν.

Χειρὶ τὸν κατέχοντα, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, Παρθένου φερόμενον, χερσὶν ἑώρακας, καὶ τιμίαις

σου, δεξάμενος ἀγκάλαις, Μωσέως ἀνώτερος, ὤφθης Πανόλβιε.

Θεοτοκίον

Ὁ πλήρης κεκένωται, ὁ προαιώνιος ἄρχεται, ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ Πλάστης πλάττεται, ὁ ἀχώρητος, χωρεῖται ἐν κοιλίᾳ, τῇ σῇ σωματούμενος, θεοχαρίτωτε.

Ὁ β’ Κανών. Ποίημα Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος καὶ Εἱρμός, ὁ αὐτός.

Ἀκτῖσι φιλάνθρωπε, σῆς φωτοδότιδος χάριτος, καταύγασον δέομαι, τὴν σκοτεινήν μου ψυχήν, καὶ χαρίτωσον, τὸν νοῦν μου πανοικτίρμον, ὅπως σοι ἐπάξιον, ᾄσω μελῴδημα.

Βροτὸς ὁ παντέλειος, δι’ ἀγαθότητα γίνεται, καὶ πάντα προσίεται, ὁ ἀναρμάτητος, καὶ συνέχεται, πρεσβυτικαῖς ὠλέναις, καὶ ὁρᾶται νήπιος, ὁ πάντων Κύριος.

Εὐφράνθητε ἅπασαι, φυλαὶ τῆς γῆς καὶ σκιρτήσατε, καὶ χεῖρας κροτήσατε, καὶ ἀλαλάξατε, ὁ δεσπόζων γάρ, μορφὴν δούλου ὑπέδυ, καὶ ναῷ προσάγεται, βρέφος ὁ εὔσπλαγχνος.

Ὢ ξένου θεάματος! ὁ Χερουβὶμ ἐποχούμενος, φρικτῶς ἐποχεῖται νῦν, πρεσβυτικαῖς ἐν χερσὶν ἀνακτώμενος, τὴν πάλαι συντριβεῖσαν, ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως, εἰκόνος θεῖαν μορφήν.

Καταβασία.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ

πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ' Ὁ Εἱρμός

«Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι».

Ὁ πρωτότοκος ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, πρωτότοκος νήπιος, Κόρης ἀφθόρου, τῷ Ἀδὰμ χεῖρας προτείνων ἐπέφανε.

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτῃ, πρωτόπλαστον ἔμπαλιν ἐπανορθώσων, Θεὸς Λόγος, νηπιάσας ἐπέφανε.

Γῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσασαν ταύτῃ, Θεότητος σύμμορφον φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς ἀτρέπτως νηπιάσας ἀνέδειξε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Ὑψωθεὶς ταῖς πράξεσι, ταῖς ἱεραῖς Θεηγόρε, φωτοειδὴς ὡς στῦλος ἐπερειδόμενος σαφῶς, τῷ Παναγίῳ Πνεύματι γεγένησαι· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Τὸν τοῦ νόμου Κύριον, καθυπανοίξαντα μήτραν, παρθενικὴν καὶ βρέφος σωματοφόρον Συμεών, γεγενημένον ἔβλεψας δωρούμενον, πᾶσιν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ χειρὶ τὸν ἄνθρωπον, δημιουργήσας χερσί σου, σωματωθεὶς κρατεῖται, καθαγιάζων σε σαφῶς, καὶ πρὸς τὴν ζωὴν τὴν μέλλουσαν αἰτήσαντα, Μάκαρ ἀπολύει σε.

Θεοτοκίον

Νοητὴν λαβίδα σε, ἄνθρακα φέρουσαν θεῖον, τὸν ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων σωματωθέντα ὑπὲρ νοῦν, ὁ Συμεὼν ὡς ἔβλεψε Πανάμωμε, χαίρων ἐμακάριζε.

Ἕτερος. Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους.

Ἀγάλλεται σήμερον ἡ Εὕα, σκιρτᾷ καὶ χορεύει ὁ Ἀδάμ, ὁρῶντες πλαστουργούμενον, τὸν πλαστουργὸν τῆς κτίσεως, Ναῷ τε προσαγόμενον, καὶ τοὺς μακρὰ οἱκειούμενον.

Ἀγκάλαις είσδέχεται ὁ Πρέσβυς, ὡς βρέφος τὸν πάντων Ποιητήν, καὶ πόθῳ ἀνεκραύγαζε· ἀπόλυσόν με Δέσποτα, τοῖς ὀφθαλμοῖς γὰρ σήμερον, τὸ σὸν κατεῖδεν σωτήριον.

Τὸ πάλαι θρυλλούμενον τοῖς μύσταις, καὶ θείοις Προφήταις σκιωδῶς, νῦν προφανῶς τεθέασαι, Πρεσβύτα τρισμακάριστε, ἀπόῤῥητον μυστήριον· διό σε πάντες γεραίρομεν.

Ἀνθομολογοῦσα τῷ Κυρίῳ, ἡ Ἄννα ἡ ἄμεμπτος σεπτῶς, ἐνδίκως μακαρίζεται, οἷα Προφήτης ἔνθεος, συνδοξαζέσθω ταύτῃ δέ, καὶ Συμεὼν ὁ πανθαύμαστος.

Καταβασία.

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κοντάκιον. Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος α'

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Ὁ Οἶκος

Τῇ Θεοτόκῳ προσδράμωμεν, οἱ βουλόμενοι κατιδεῖν τὸν Υἱὸν αὐτῆς, πρὸς Συμεὼν ἀπαγόμενον, ὃν περ οὐρανόθεν οἱ Ἀσώματοι βλέποντες, ἐξεπλήττοντο λέγοντες· θαυμαστὰ θεωροῦμεν νυνὶ καὶ παράδοξα, ἀκατάληπτα, ἄφραστα, ὁ τὸν Ἀδὰμ δημιουργήσας βαστάζεται ὡς βρέφος, ὁ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου, ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων ἀπεριγράπτως ὑπάρχων τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ἑκὼν περιγράφεται σαρκί, οὐ Θεότητι, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Κάθισμα Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ἐκ τῆς Παρθένου σε, σωματωθέντα Χριστέ, χαίρων ἐδέξατο, ὁ ἱερὸς Συμεών· Νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, Ἄννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ Προφῆτις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι· Ἡμεῖς δὲ Ζωοδότα βοῶμέν σοι· Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Ὠδὴ δ' Ὁ Εἱρμός

«Ἐκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθών, τοῦ ἁγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως».

Γηθόμενος Συμεών, τῶν ἀποῤῥήτων μύστα, ἡ Θεοτόκος ἐβόα, ὃν ὑφ' ἁγίου πάλαι κεχρημάτισαι Πνεύματος, νηπιάσαντα Λόγον, Χριστὸν ἐναγκαλίζου, κράζων αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ἣν ἤλπισας Συμεὼν ἡλικιώτην βρεφῶν, χαίρων ὑπόδεξαι Χριστόν, τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ θείου τὴν παράκλησιν, τὸν νόμου Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, πληροῦντα νόμου τάξιν, κράζων αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Θεώμενος Συμεὼν Λόγον τὸν ἄναρχον, μετὰ σαρκός, ὡς ἐν θρόνῳ Χερουβικῷ, Παρθένῳ ἐποχούμενον, τὸν αἴτιον τοῦ εἶναι τὰ πάντα, ὡς βρέφος, ἐκπλαγεὶς ἐβόα αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὑπερήκμασας τῷ γήρᾳ, τῇ δὲ πίστει ἐνέαζες, νέον βρέφος θέλων, βλέψαι Συμεὼν τὸν παντέλειον, ἀνακαινίζοντα κόσμον τὸν γηράσαντα, ἐπιθέσει τοῦ παλαιοῦ πολεμήτορος.

Μακαρίσωμεν συμφώνως, Συμεὼν τὸν μακάριον, ὡς ἀξιωθέντα, βλέψαι τὸν Θεὸν τὸν μακάριον, σάρκα

φορέσαντα, ὅπως ἀπεργάσηται, μακαρίους, τοὺς πρὶν ἀθλίους χρηματίζοντας.

Νομοδότην σε γινώσκω, καὶ νομίμων τῆς φύσεως, σαρκωθέντα δίχα, νόμον τε καινὸν εἰσοικίσαντα, ὁ Συμεὼν ἀνεβόα, μόνε Κύριε· Νῦν ἀπόλυσόν με, πρὸς ζωὴν τήν ἀκήρατον.

Θεοτοκίον

Ὁ χειρὶ τὰ πάντα φέρων, ἐν χερσὶ βασταζόμενος τῆς ἀειπαρθένου, ταύτην Χερουβὶμ ἀπειργάσατο, καὶ Σεραφὶμ ἀνωτέραν ὡς γεννήτριαν, ἣν ὑμνήσωμεν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

Ἕτερος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὡς ἀνεξιχνίαστος Λόγε Θεοῦ, σοῦ ἡ πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασις, ἣν μετὰ δέους, ὁ Πρεσβύτης Συμεών, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει Σου Κύριε.

Ὥσπερ ὀκταήμερον περιτομήν, δι᾽ ἐμὲ ὑπήνεγκας εὔσπλαγχνε, ὡσαύτως Σῶτερ, κατεδέξω τῷ Ναῷ, προσενεχθῆναι νήπιος· Δόξα τῇ δυνάμει Σου Κύριε.

Θείαν μυροθήκην σε ὡς ἀληθῶς, μῦρον τὸ οὐράνιον φέρουσαν, ὁ θεῖος Πρέσβυς, ὡς ἐπέγνω προφανῶς, προσφόρως ἀνεκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει Σου Κύριε.

Ὢ μεγαλειότητος ὑπερφυοῦς, ὢ ὑπερβαλλούσης ἀξίας σου· καὶ γὰρ κατεῖδες, καὶ ἐβάστασας χερσί, τὸν τῶν ἁπάντων Κύριον, Συμεὼν παμμάκαρ ὡς νήπιον.

Καταβασία.

Ἐκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθών, τοῦ ἁγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὠδὴ ε' Ὁ Εἱρμός

«Ὡς εἶδεν Ἠσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὢ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα».

Συνεὶς ὁ θεῖος Πρέσβυς, τὴν προφανεῖσαν, πάλαι τῷ Προφήτῃ δόξαν, χερσὶ Λόγον βλέπων Μητρὸς κρατούμενον, ᾦ χαίροις, ἐβόα Σεμνή· ὡς γὰρ θρόνος περιέχεις τὸν Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Προκύψας ὁ Πρεσβύτης, καὶ τῶν ἰχνῶν ἐνθέως ἐφαψάμενος, τῆς ἀπειρογάμου καὶ Θεομήτορος, πῦρ, ἔφη, βαστάζεις Ἁγνή, βρέφος φρίττω ἀγκαλίσασθαι Θεόν, φωτός ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ῥύπτεται Ἠσαΐας, τοῦ Σεραφὶμ τὸν ἄνθρακα δεξάμενος, ὁ Πρέσβυς ἐβόα τῇ Θεομήτορι· σὺ ὥσπερ λαβίδι χερσὶ λαμπρύνεις με, ἐπιδοῦσα ὃν φέρεις, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοὸς καθαρότητι, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, Ἄγγελος καθάπερ λειτουργήσας, Μάκαρ ἐναίμοις θυσίαις ἥγνισας, πάλαι τὸν λαὸν τοῦ, Ἰσραήλ, αἷμα τὸ σωτήριον, προδηλούσαις τρανότατα.

Σαυτὸν ἀπετέλεσας, ναὸν Θεοῦ πανάγιον, πράξεσιν ἐνθέοις θεηγόρε· ὅθεν ὡς βρέφος ἐν τῷ ἁγίῳ ναῷ, ἔβλεψας Θεὸν μετὰ σαρκός, σὲ μεταβιβάζοντα, πρὸς τὰ θεῖα σκηνώματα.

Ὑμνήσωμεν σήμερον, πνευματικῶς χορεύοντες, πάντες Συμεὼν τὸν Θεοδόχον, καὶ σὺν ἐκείνῳ, Ἄνναν τὴν σώφρονα, προφήτας ὑπάρχοντας Θεοῦ, τοῦτον κατιδόντας τε, δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου, ὁ φύσει ἀναλλοίωτος, μόνη Χερουβὶμ ἁγιωτέρα, ἄνθρωπος ὤφθη ἐκ σοῦ τικτόμενος, καὶ τοὺς ἀπωσθέντας τῇ φθορᾷ, πάντας ἀνεσώσατο, Θεομῆτορ πανάμωμε.

Ἕτερος. Ὁ αὐτός.

Ὡς ἔβλεψαν Δέσποτα, Δυνάμεις αἱ οὐράνιαι, σὲ τὸν συνοχέα τῶν ἁπάντων, σεσαρκωμένον καὶ συνεχόμενον, ἀγκάλαις Πρεσβύτου ταῖς σεπταῖς, ἔφριξαν τὴν ἄφατον, σοῦ φρικτὴν συγκατάβασιν.

Ποικίλοις αἰνίγμασι, καὶ τυπικαῖς ἐμφάσεσι, πόῤῥωθεν ἁγνὴ προεσημάνθη, τοῦ τοκετοῦ σου σεπτὸν μυστήριον· ὁ κατανοήσα Συμεών, φόβῳ προσεκύνησε, καὶ πιστῶς ἐμεγάλυνεν.

Οἰκτίρων φιλάνθρωπε, τὸν πλανηθέντα ἄνθρωπον, σάρκα ἐκ Παρθένου προσελάβου, καὶ παρεγένου ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ· ὅθεν Συμεὼν σε κατιδών, μέγα ἀνεβόησε· Σὺ Θεός μου καὶ Κύριος.

Ἀπόλυσον κράζει σοι, τῷ Ποιητῇ τῆς Κτίσεως, ἀγκάλαις κατέχων σε ὁ Πρέσβυς, καὶ γάρ σε ἔγνων τὸ προαιώνιον φῶς, ἔγνων τὸν ἐμὸν Δημιουργόν, σύμμορφον καὶ σύνθρονον, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Καταβασία.

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὢ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

ᾨδὴ ϛ' Ὁ Εἱρμός

«Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου».

Σιὼν σὺ λίθος, ἐναπετέθης, τοῖς ἀπειθοῦσι προσκόμματος, καὶ σκανδάλου πέτρα, ἀῤῥαγὴς πιστῶν σωτηρία.

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρακτῆρα, τοῦ πρὸ αἰώνων σε φύσαντος, τὴν βροτῶν δι' οἶκτον, νῦν ἀσθένειαν περιέθου.

Υἱὸν Ὑψίστου, Υἱὸν Παρθένου, Θεὸν παιδίον γενόμενον, προσκυνήσαντά σε, νῦν ἀπόλυσον ἐν εἰρήνῃ.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ἐβόησας, ὁπηνίκα κατεῖδες τὸν Κύριον. Ὡς ὑπέσχου, νῦν τὸν δοῦλόν σου Σῶτερ ἀπόλυσον, τοῖς ἐν Ἅδῃ πᾶσι, σοῦ τὴν θείαν μηνύσοντα σάρκωσιν.

Ὡραιώθης, καὶ Μωσέως λαμπρότερος γέγονας, ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐν κάλλει ὡραῖον δεξάμενος, Συμεὼν Πρεσβύτα, δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα Κύριον.

Ναμάτων σε, πεπλησμένον τῶν θείων ἀπάραντα, καὶ πρὸς Ἅδου, τοὺς κευθμῶνας χωρήσαντα βλέψαντες, οἱ ἐκεῖ δεσμῶται, Συμεὼν θείας δρόσου ἐπλήσθησαν.

Θεοτοκίον

Θηρεῦσαί με, καθ' ἑκάστην ζητεῖ ὁ παμπόνηρος, ἀλλ' αἰτοῦμαι, τῶν παγίδων ἐξάρπασον Δέσποινα, καὶ τῇ θείᾳ σκέπῃ, τῶν πτερύγων σου σῶον συντήρησον.

Ἕτερος. Τὴν θείαν ταύτην.

Βουλήν, πατρῴαν φιλάνθρωπε, πληρῶσαι βουληθεὶς μήτραν ᾤκησας, σὰρξ ἐχρημάτισας, ἐν τῷ Ναῷ προσενήνεξαι, καὶ πάντα ὑπομένεις ὁ ἀναμάρτητπς.

Τὸν πάντα ῥήματι φέροντα, χερσὶ περιφερόμενον βλέπων σε, διὰ τὸν ἄνθρωπον, ὅνπερ χερσί σου διέπλασας, ὁ Πρέσβυς πανοικτίρμων, ὕμνει τὸ κράτος σου.

Τῷ πρέσβει Δέσποτα σπεύδοντι, κομίσαι τῷ Ἀδὰμ εὐαγγέλια, τῆς παρουσίας σου, ᾧ προσενέχθης βοῶντί σοι· ἀπόλυσόν με Λόγε Θεοῦ τὸν δοῦλόν σου.

Ὁ φύσει ὢν ἀπερίγραπτος, σαρκὶ περιεγράφη βουλόμενος, σῶσαι τὸν ἄνθρωπον, ὃν Συμεὼν ὥσπερ νήπιον, χαίρων καὶ τρέμων ἅμα περιεπτύξατο.

Καταβασία.

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς.

Ἱερουργὸς σὺ ἀπεφάνθης ἐν κόσμῳ· ὃν δὲ ὁ Νόμος ἀνεκήρυξε πᾶσιν, ὡς βρέφος ἐν χερσὶν ἑώρακας παμμάκαρ Συμεών· ὅθεν οὖν τὴν μνήμην σου, ἱεραῖς εὐφημίαις, νῦν ἐγκωμιάζομεν, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, ἐκδυσωποῦντες ῥυσθῆναι τῶν δεινῶν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, θεόφρον πρὸς Κύριον.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ τῷ σώματι προβεβηκώς, τῷ πνεύματι δὲ νεάζων, Συμεὼν πανεύφημε, ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου κεχρημάτισαι, μὴ ἰδεῖν θάνατον, ἕως ἂν ἴδῃς βρέφος νέον τὸν προόντα πρὸ τῶν αἰώνων, Θεὸν τῶν ὅλων, καὶ Ποιητὴν τῶν ἁπάντων, τὸν σαρκὶ πτωχεύσαντα, ὃν ἰδὼν ἀνεσκίρτησας καὶ τῆς σαρκὸς τὴν λύσιν ᾔτησας· πρὸς δὲ τὰ θεῖα σκηνώματα, μεταβὰς ἀγαλλόμενος, σώζεις τοὺς σὲ τιμῶντας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, θεόφρον πρὸς Κύριον.

Συναξάριον

Τῇ Γ΄ τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου, καὶ Ἄννης τῆς Προφήτιδος.

Ἤγγειλε νεκροῖς Πρέσβυς, ὡς Θεὸς Λόγος,
ἄνθρωπος ὀφθείς, μέχρι καὶ τούτων φθάσει.
Οὐ γῆς ἀπῆρεν ἡ Φανουὴλ θυγάτηρ,
ἕως ἐπ᾽ αὐτῆς τὸν Θεὸν εἶδε βρέφος.
Τῇ τριτάτῃ δεσμοῖο βίοιο λύθη Συμεώνης.

ᾨδὴ ζ΄ Ὁ Εἱρμός

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ, ἀκηράτῳ, ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀδὰμ ἐμφανίσων ἄπειμι, εἰς Ἅδου διατρίβοντι, καὶ τῇ Εὔᾳ προσκομίσων εὐαγγέλια, Συμεὼν ἀνεβόα, σὺν Προφήταις χορεύων· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γένος χοϊκὸν ῥυσόμενος Θεός, ἕως τοῦ Ἅδου ἥξει, αἰχμαλώτοις δὲ παρέξει πᾶσιν ἄφεσιν, καὶ ἀνάβλεψιν πονηροῖς, ὡς ἀλάλοις βοῆσαι· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ σοῦ τὴν καρδίαν ἄφθορε, ῥομφαία διελεύσεται, Συμεὼν τῇ Θεοτόκῳ προηγόρευσεν, ἐν Σταυρῷ καθορώσης, τὸν Υἱὸν ᾧ βοῶμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἐννομώτατα Κυρίῳ παντοκράτορι, σὺ ἐλειτούργησας, δίκαιος ὡς ἀληθῶς, ἐν νόμῳ τε ἄμεμπτος Μάκαρ γενόμενος· ὅθεν ἔψαλλες, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ἡ χαρὰ τῶν θλιβομένων ἐπεδήμησεν, ἡ ἀπολύτρωσις, τοῦ Ἰσραὴλ ἀληθῶς, ὡράθη ὡς νήπιον ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, ἀπολύων με, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν μέλλουσαν, Συμεὼν ἐβόα χαίρων.

Διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν σου κεκμηκότα με, νόμου τῷ γράμματι, κατακαμφθέντα τε, τῷ γήρᾳ ἀπόλυσον Σῶτερ τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε, ὁ Συμεὼν ἐκραύγαζεν, ἐπὶ γῆς φοροῦντα σάρκα.

Θεοτοκίον

Ὁ κενώσας ὁ πληρέστατος τὸν ἄχραντον, κόλπον τοῦ φύντος Πατρός, σοῦ ἐν τοῖς κόλποις Ἁγνή, ὡς βρέφος καθέζεται ἑτοιμαζόμενος, οἷς ἠθέλησεν, ὁμοιωθῆναι Ἄχραντε, ἱερὰν σαφῶς καθέδραν.

Ἕτερος. Ὁ αὐτός.

Τῇ ἀφάτῳ σου κενώσει ἀνεκαίνισας πάντα φιλάνθρωπε, καὶ πρὸς τὸ πρῶτον ἡμᾶς, κάλλος ἐπανήγαγες, καὶ ὑπερύψωσας, καὶ ἐθέωσας, καὶ κληρονόμους ἔδειξας, οὐρανίου Βασιλείας.

Ἐπιπνοίᾳ τοῦ Ἁγίου Σῶτερ Πνεύματος τὴν παρουσίαν σου, τὴν ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὁ Πρέσβυς ὡς ᾔσθετο, προκατελάβετο, καὶ ἐβόα σοι, θαμβητικῶς ὡς εἶδέ σε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἱκεσίαις τῶν ἐνδόξων θεραπόντων σου εὔσπλαγχνε Κύριε, τοῦ ἱεροῦ Συμεών, καὶ Ἄννης τῆς σώφρονος, ῥῦσαί με δέομαι, πάσης θλίψεως, πάσης δεινῆς συμπτώσεως, καὶ μελλούσης καταδίκης.

Καταβασία.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ, ἀκηράτῳ, ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾨδὴ η' Ὁ Εἱρμός

«Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Λαὸς Ἰσραὴλ τὴν σὴν δόξαν, τὸν Ἐμμανουὴλ ὁρῶν παιδίον ἐκ Παρθένου, πρὸ προσώπου τῆς θείας κιβωτοῦ νῦν χόρευε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰδού, Συμεὼν ἀνεβόα, τὸ ἀντιλεγόμενον σημεῖον οὗτος ἔσται, Θεὸς ὢν καὶ παιδίον, τούτῳ πίστει μέλψωμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωὴ πεφυκὼς οὗτος ἔσται, πτῶσις ἀπειθοῦσι, νηπιάσας Θεὸς Λόγος, ὡς ἀνάστασις πᾶσι, τοῖς πίστει μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου. Παῖδας εὐαγεῖς.

Χηρεύσαντα κόσμον θείας δόξης, ἐλθόντα νυμφοστολῆσαι τὸν Ὑπέρθεον, χήρα χρηματίζουσα, Ἄννα ἡ πανεύφημος, καὶ Προφητείας χάριτι περιαστράπτουσα, ἐδόξασεν αὐτὸν καὶ τὸ μέλλον, πᾶσι τοῖς παροῦσιν, ἐδήλου θεῖον λύτρον.

Ἐναίμους θυσίας προσηγάγω, ἀμνοῦ τοῦ δι' οἶκτον ἀδιήγητον, αἷμα τὸ σωτήριον, χυθὲν τὸ ἱερώτατον, προμηνυούσας πόρρωθεν, ὃν σωματούμενον, κρατήσας Συμεὼν ἐδοξάσθης, ὑπὲρ Μωϋσέα, καὶ πάντας τοὺς Προφήτας.

Ἰδὼν τὸν ποθούμενον τὴν λύσιν, ὑπέστης τοῦ σώματος θεόπνευστε, καὶ καθάπερ ὥριμος, σῖτος μεταβέβηκας, πρὸς τοὺς πατέρας ἔνδοξε, τραφεὶς ἐν γήρᾳ καλῷ· διὸ σου τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ἀγαλλιάσει, ψυχῆς ἐπιτελοῦμεν.

Θεοτοκίον

Ὡς κρίνον, ὡς εὔοσμον σε ῥόδον, ὡς θεῖον ὀσφράδιον ἐδρέψατο, Λόγος ὁ ὑπέρθεος, πάναγνε Θεόνυμφε, καὶ σοῦ τὴν μήτραν ᾤκησεν εὐωδιάζων ἡμῶν, τὴν φύσιν δυσωδίας πλησθεῖσαν, τὴν ἐξ ἁμαρτίας, Μαρία Θεοτόκε.

Ἕτερος. Ὁ αὐτός.

Ὁ βρέφη ἐν μήτρᾳ διαπλάττων, ὡς βρέφος περικρατεῖται καὶ συνέχεται, καὶ Ναῷ προσάγεται, καὶ ἀνθομολόγησιν, παρὰ τῆς Ἄννης δέχεται, καὶ

ἀγκαλίζεται, χερσί, τοῦ Συμεὼν καὶ Πρεσβύτου, ὑπὲρ τῆς ἁπάντων, ζωῆς καὶ σωτηρίας.

Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμμέναι, καὶ γόνατα παρειμένα ἀνορθώσατε, Συμεὼν ἐφθέγγετο, πόθῳ ἐπειγόμενος, πρὸς τὸν Ναὸν τὸν ἅγιον, τὸν τῶν ἁγίων Θεόν, ἰδεῖν, καὶ περιπτύξασθαι φόβῳ· ὅθεν καὶ τοῦ πόθου, διήμαρτεν ούδόλως.

Σκιρτήσατε ὄρη τε καὶ νάπαι, ἀγάλλου ὁ ούρανὸς ἡ γῆ εὐφράνθητι, καὶ συνεπαγάλλεσθαι, γένους οἱ Προπάτορες, καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη ἡ προσδοκία ἡμῶν, ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις κατέχων, Συμεὼν ὁ Πρέσβυς, τὸν πάντων εὐεργέτην.

Ἡ πάνσεπτος Ἄννα καὶ Προφῆτις, ἡ σώφρων ὡς ἀληθῶς καὶ ἀξιάγαστος, πόθῳ προσεδρεύουσα, τῷ Ναῷ ἀείποτε, καὶ τῷ Θεῷ λατρεύουσα, ζέουσει πίστει ἀεί, ἰδεῖν, κατηξιώθη ὃν πάλαι, ἄγαν ἐπεπόθουν, δικαίων αἱ χορεῖαι.

Καταβασία.

«Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, είς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὠδὴ θ'. ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ. Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὠδῇ ταύτῃ. Ἦχος γ'

Ἀκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἁγνή.

Ὁ Εἱρμός

«Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν».

Ἀγκαλίζεται χερσίν, ὁ Πρεσβύτης Συμεών, τὸν τοῦ νόμου Ποιητήν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

«Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν».

Βουληθεὶς ὁ Πλαστουργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ, μήτραν ᾤκησε τὴν σήν, τῆς Παρθένου καὶ ἁγνῆς.

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων ζεῦγος, δυάς τε ἦν νεοσσῶν, ἀνθ' ὧν ὁ θεῖος Πρέσβυς, καὶ σώφρων Ἄννα προφῆτις, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι, καὶ οἴῳ γόνῳ Πατρός, ἐν τῷ ναῷ προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγάλυνον.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, μακαρίζει σε Ἁγνή, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων ζεῦγος, δυάς τε ἦν νεοσσῶν, ἀνθ' ὧν ὁ θεῖος Πρέσβυς, καὶ σώφρων Ἄννα προφῆτις, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι, καὶ οἴῳ γόνῳ Πατρός, ἐν τῷ ναῷ προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγάλυνον.

Δεῦτε, ἴδετε Χριστόν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὃν βαστάζει Συμεών, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων ζεῦγος, δυάς τε ἦν νεοσσῶν, ἀνθ' ὧν ὁ θεῖος Πρέσβυς, καὶ σώφρων Ἄννα προφῆτις, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι, καὶ οἴῳ γόνῳ Πατρός, ἐν τῷ ναῷ προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγάλυνον.

Ἐπιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν, καὶ πῶς γέρων κεκμηκώς, σὲ κατέχει ἐν χερσί;

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων ζεῦγος, δυάς τε ἦν νεοσσῶν, ἀνθ' ὧν ὁ θεῖος Πρέσβυς, καὶ σώφρων Ἄννα προφῆτις, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι, καὶ οἴῳ γόνῳ Πατρός, ἐν τῷ ναῷ προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγάλυνον.

Ζήσας ἔτη Συμεών, ἕως εἶδε τὸν Χριστόν, καὶ ἐβόα πρὸς αὐτόν· Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἀπέδωκάς μοι ἐβόα Συμεών, τοῦ Σωτηρίου σου Χριστὲ ἀγαλλίασιν, ἀπόλαβέ σου τὸν λάτριν, τὸν τῇ σκιᾷ κεκμηκότα, νέον τῆς χάριτος, ἱεροκήρυκα μύστην, ἐν αἰνέσει μεγαλύνοντα.

Ἡ λαβὶς ἡ μυστική, ἡ τὸν ἄνθρακα Χριστόν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρί, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Ἀπέδωκάς μοι ἐβόα Συμεών, τοῦ Σωτηρίου σου Χριστὲ ἀγαλλίασιν, ἀπόλαβέ σου τὸν λάτριν, τὸν τῇ σκιᾷ κεκμηκότα, νέον τῆς χάριτος, ἱεροκήρυκα μύστην, ἐν αἰνέσει μεγαλύνοντα.

Θέλων ἐνηνθρώπησας, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ ναῷ προσφέρεσαι, τεσσαρακονθήμερος.

Ἀπέδωκάς μοι ἐβόα Συμεών, τοῦ Σωτηρίου σου Χριστὲ ἀγαλλίασιν, ἀπόλαβέ σου τὸν λάτριν, τὸν τῇ

σκιᾷ κεκμηκότα, νέον τῆς χάριτος, ἱεροκήρυκα μύστην, έν αίνέσει μεγαλύνοντα.

Κατελθόντ' ἐξ ούρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὑπεδέξατο αύτόν, Συμεὼν ὁ Ἱερεύς.

Ἀπέδωκάς μοι ἐβόα Συμεών, τοῦ Σωτηρίου σου Χριστὲ ἀγαλλίασιν, ἀπόλαβέ σου τὸν λάτριν, τὸν τῇ σκιᾷ κεκμηκότα, νέον τῆς χάριτος, ἱεροκήρυκα μύστην, έν αίνέσει μεγαλύνοντα.

Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχήν, καὶ τὸ φῶς τὸ αίσθητόν, ὅπως ἴδω καθαρῶς, καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε ἁγνή, τὶ προσφέρεις τῷ ναῷ, νέον βρέφος ἀποδούς, έν ἀγκάλαις Συμεών;

Ἱεροπρεπῶς ἀνθωμολογεῖτο, Ἄννα ὑποφητεύουσα, ἡ σώφρων καὶ Ὁσία, καὶ πρέσβυρα τῷ Δεσπότῃ, έν τῷ ναῷ διαῤῥήδην, τὴν Θεοτόκον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι τοῖς παροῦσιν ἐμεγάλυνεν.

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστουργοῦ, ὅτι εἶδόν σε Χριστέ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Ὅν οἱ ἄνω λειτουργοί, τρόμῳ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεών, ἀγκαλίζεται χερσί.

Ἱεροπρεπῶς ἀνθωμολογεῖτο, Ἄννα ὑποφητεύουσα, ἡ σώφρων καὶ Ὁσία, καὶ Πρέσβυρα τῷ Δεσπότῃ, έν τῷ ναῷ διαῤῥήδην· τὴν Θεοτόκον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι τοῖς παροῦσιν ἐμεγάλυνεν.

Ἡ τῇ φύσει μὲν Μονάς, τοῖς προσώποις δὲ Τριάς, φύλαττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας είς σέ.

Ἱεροπρεπῶς ἀνθωμολογεῖτο, Ἄννα ὑποφητεύουσα, ἡ σώφρων καὶ Ὁσία, καὶ Πρέσβυρα τῷ Δεσπότῃ, έν τῷ

ναῷ διαῤῥήδην, τὴν Θεοτόκον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι τοῖς παροῦσιν ἐμεγάλυνεν.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἱεροπρεπῶς ἀνθωμολογεῖτο, Ἄννα ὑποφητεύουσα, ἡ σώφρων καὶ Ὁσία, καὶ Πρέσβυρα τῷ Δεσπότῃ, ἐν τῷ ναῷ διαῤῥήδην, τὴν Θεοτόκον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι τοῖς παροῦσιν ἐμεγάλυνεν.

Τοῦ Ἁγίου. Εὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Σεπταί σου αἱ χεῖρες ἀληθῶς προσψαύσασθαι, Θεοδόχε θείοις μέλεσι, τοῦ ἁπτομένου τῶν ὀρέων, ὡς Δαυῒδ μελῳδεῖ καὶ καπνίζονται, μακάριος τῷ ὄντι σὺ γέγονας· ὅθεν ἀξίως εὐφημοῦμέν σε.

Ἡ θήκη σου βλύζει τοῖς πιστοῖς ἰάματα, ἡ δὲ μνήμη μεμακάρισται, λάμπουσα, πλέον τοῦ ἡλίου, καὶ πάντων τὰς ψυχὰς σελαγίζουσα, πρὸς φῶς θεογνωσίας ἀνάγουσα, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Φωτίζουσι φέγγει νοητῷ ὡς ἥλιος, καὶ σελήνη τὴν ὑφήλιον, Ἄννα ἡ σώφρων καὶ προφῆτις, ὁ Πρέσβυς Συμεών τε ὁ ἔνδοξος· δι' ὧν ἡμᾶς φιλάνθρωπε Κύριε, ἁμαρτημάτων σκότους λύτρωσαι.

Θεοτοκίον

Φανεῖσαν Μητέρα σε Θεοῦ ὡς ἔβλεψε, Θεοτόκε ὁ πρεσβύτατος, ἔφησεν οἷά περ προφήτης· Ἰδοὺ ὁ σὸς Υἱὸς εἰς ἀνάστασιν, καὶ πτῶσιν τῶν πολλῶν κεῖται Δέσποινα, καὶ εἰς σημεῖον δυσερμήνευτον.

Ἕτερος. Ἅπας γηγενής.

Ἄγγελοι, ἀνύμνησαν τὸν Δεσπότην, ὁρῶντες ἀφίκομενον, είς ναὸν ὥσπερ βρέφος, ὑπὸ Μητροῦ ἀπειράνδρου.

Φύσιν τὴν ἡμῶν, δι' οἶκτον ἐφόρεσας, ὁ φύσει εὔσπλαγχνος, σῶσαι θέλων ἅπαντας· διό σου Λόγε, τὴν συγκατάβασιν, καὶ τὴν ἀπερινόητον, οἰκονομίαν σου, καὶ τὸ πλῆθος, τῆς μεγαλωσύνης σου, προσκυνοῦμεν πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Ἄνθρωποι, τὴν ἄφατον, καθορῶντες, Θεοῦ τὴν συγκατάβασιν, ἀνακράξωμεν ὕμνον, ἰδοὺ γὰρ ἐν ναῷ προσηνέχθη.

Φύσιν τὴν ἡμῶν, δι' οἶκτον ἐφόρεσας, ὁ φύσει εὔσπλαγχνος, σῶσαι θέλων ἅπαντας· διό σου Λόγε, τὴν συγκατάβασιν, καὶ τὴν ἀπερινόητον, οἰκονομίαν σου, καὶ τὸ πλῆθος, τῆς μεγαλωσύνης σου, προσκυνοῦμεν πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Ἄναρχον, ὁ Πρέσβυς ἐνηγκαλίσω, Λόγον τὸν νηπιάσαντα, καὶ Ναῷ είσαχθέντα, τεσσαρακονθήμερον βρέφος.

Θάμβει συσχεθείς, ὑπότρομος ἵστατο, ἡνίκα ἔβλεψε, σὲ τῶν πάντων Κύριον, βρεφουργηθέντα, ὁ θεῖος Πρέσβυς Χριστέ· διό σε, καὶ δεξάμενος ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἀνεβόα, ὅλως ἐξιστάμενος, κεκμηκότα με Σῶτερ ἀπόλυσον.

Ἄννα δέ, ἡ Προφῆτις ἐπιστάσα, Χριστὸν ἀνθωμολόγησε, περὶ αὐτοῦ καὶ ἐλάλει, τὴν λύτρωσιν τῶν ἀνθρώπων.

Λόγε τοῦ Θεοῦ, σεπταῖς παρακλήσεσι τῶν θεραπόντων σου, Ἄννης τῆς θεόφρονος, καὶ τοῦ πανσέπτου, καὶ ἱεροῦ Συμεών, πάντας ἡμᾶς ἐξάρπασον, πειρατηρίων δεινῶν, καὶ παντοίας, βλάβης ἐλευθέρωσον, καὶ τῆς σῆς Βασιλείας ἀξίωσον.

Ἄναρχε, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, Τριὰς ἡ ὁμοούσιος, σῶζε τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, καὶ δοξολογοῦντας τὸ κράτος.

Δέσποτα Χριστέ, ἱλέω σου ὄμματι, πρόσχες μοι δέομαι, καὶ μὴ παρίδῃς μου, ὃν σοὶ θαῤῥήσας, ὕμνον ἐξύφανα, καὶ σοὶ προσανατέθηκα, ζεούσης Σῶτερ ψυχῇ, ἀλλ᾽ εὐσπλάγχνως, τοῦτον προσδεξάμενος, τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν μοι δώρησαι.

Ἄχραντε Παρθένε καὶ Θεοτόκε, πρέσβευε πρὸς Κύριον μετὰ τοῦ Συμεὼν καὶ τῆς Ἄννης, τοῦ οἰκτειρῆσαι πάντας καὶ σῶσον.

Δέσποινα ἁγνή, ῥομφαία διῆλθέ σου τὴν παναγίαν ψυχήν, ὅτε προσπηγνύμενον, Σταυρῷ κατεῖδες τὸν Σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, καθὰ σοι διὰ τοῦ Πνεύματος προανηγόρευσεν, ὁ Πρεσβύτης, Συμεὼν καὶ Δίκαιος, μεθ᾽ οὗ πάντες ἀεὶ σὲ δοξάζομεν.

Καταβασία.

Ἀκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἁγνή.

«Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγου, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, ἐκ τῆς ἁγνῆς Θεόπαιδος, καὶ τῷ Ναῷ κατὰ Νόμον, προσενεχθέντα ἐδέξω, Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις σου, καὶ χαίρω ἀνεβόησας· Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν δοῦλόν σου ἐν εἰρήνην· ὅθεν πιστοὶ σὲ τιμῶμεν.

Τῆς ἑορτῆς.

Ἀτρέπτως καθ᾽ ὑπόστασιν, ἐν Σοὶ Θεογεννήτρια, σαρκὶ ἑνοῦται ἀσπόρως, καὶ νηπιάζει ὁ Λόγον, Ὃν ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, Χερουβικὸς ὡς θρόνος νῦν, Θεῷ Πατρὶ προσήγαγες, καὶ Συμεὼν ὁ πρεσβύτης, χαίρων ἐδέξατο τοῦτον.

Αἶνοι. Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Δεδόξασται σήμερον Χριστόν, Συμεὼν ὡς ἄνθρακα, θεοπρεπῶς εἰσδεξάμενος, καὶ περιπτύσσεται, καθαρθεὶς τὰ χείλη, ἀνθομολογεῖται δέ, καὶ χαίρων ἐξαιτεῖ τὴν ἀπόλυσιν· αὐτὸν οὖν ἅπαντες, εὐσεβῶς νῦν μακαρίζοντες, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Διδάσκαλος ἄριστος ὀφθείς, καὶ τοῖς ἑβδομήκοντα, προχειρισθεὶς συναρίθμιος, νεύσει τῇ κρείττονι, τοῦ μεθερμηνεῦσαι, τὴν Γραφὴν τρισόλβιε, ἡρμήνευσας καὶ ἔγνως σαφέστατα, Θεοῦ τὴν σάρκωσιν, ἣν ἰδεῖν πρὸ τοῦ θανάτου σου, ἠξιώθης Συμεὼν ὡς ἄμεμπτος.

Σαυτὸν ἀπετέλεσας ναόν, τοῦ Θεοῦ πανάγιον, μελέτῃ Νόμου καὶ πράξεσιν, ἐνθέοις ἔνδοξε, ἐν Ναῷ τῷ θείῳ, τὸν Θεὸν σαρκούμενον, ἰδὼν ἐνηγκαλίσθης

γηθόμενος· ὅθεν ἀνέδραμες, Συμεὼν πρὸς τὰ σκηνώματα, τῶν Ἁγίων μεθ’ ὧν ἡμῶν μέμνησο.

Χριστὸν ὃν κατεῖδες ἐν σαρκί, καὶ ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου, ἐν Ἱερῷ ὃν ἐβάστασας, ἀεὶ ἱκέτευε, Συμεὼν θεόφρον, μετὰ τῆς Προφήτιδος, Ἄννης τῆς σεμνῆς καὶ παμμάκαρος, ἡμῖν τὴν ἄφεσιν, τῶν πταισμάτων νῦν δωρήσασθαι, τοῖς τιμῶσιν ὑμῶν τὴν πανήγυριν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Συμεὼν Πρεσβύτα Δίκαιε, Προφῆτα καὶ θεόπτα, σὺ ταῖς ἱεραῖς πράξεσιν ὑψωθείς, καὶ ἐν Νόμῳ ἱερουργὸς γενόμενος, νοὸς καθαρότητι, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι, καθάπερ ἄγγελος ἐλειτούργησας, καὶ ἐναίμοις θυσίαις ἥγνισας, πάλαι τὸν λαὸν Ἰσραήλ, αἷμα τὸ σωτήριον προδηλούσαις τρανώτατα· διὸ καὶ τῷ μὲν γήρει ὑπερήκμαζες, τῇ δὲ πίστει ἐνάζες προσδεχόμενος τοῦ Κυρίου τὸν Χριστὸν ἰδεῖν· ὃν καὶ προσβλέψαι ἀξιωθεὶς ἐν Ναῷ ἁγίῳ μετὰ σαρκός, καὶ ἰδίαις χερσὶν ἐναγκαλισθείς, χαίρων ἐβόησας· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν Σου Δέσποτα· καὶ νῦν Δικαίων σκηνώμασιν αὐλιζόμενος τὸν δίκαιον Κύριον, Δίκαιε, αἴτησαι δικαιῶσαι ἡμᾶς τοὺς τὴν θείαν σου ἐκτελοῦντας πανήγυριν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ Ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα, ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε. Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν

σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάριον.

Ὡς ἐδείχθης βρέφος ἐν Ἱερῷ, τὸν Θεὸν τῶν ὅλων, δικαιότατε Συμεών, οὕτως ἐκδυσώπει, αὐτὸν ἐν παῤῥησίᾳ, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνευφημούντων σε.